

[Dupont.]

teknisk forberedelse til erhvervslivet dog har en retning, der betyder, at skolen tilpasser sig de krav, det moderne erhvervsliv stiller.

Fra at være en udvælgelses skole er skolen blevet eller er ved at blive en tilvælgelses skole. Så stærkt er det gået, at der vel er en fare for, at man meget vel indser, at småbørnspædagogikken skal have sit speciale, og at de ældste klasser skal have et tilsvarende grundpræg, medens man begynder at tale om, at de mellemliggende årgange forsømmes. Her skal det imidlertid huskes, at netop den moderne undervisning satser på 4., 5., 6. og 7. klasse. Hvem havde vel i 1954 drømt om, at 60 pct. af eleverne i dag føres frem gennem udelte klasser til og med 7. klassetrinnet? Det skal også understreges, at der er sket en udvikling på seminarierne, at man i hele skolebilledet er ved at få øjnene op for, at den højere uddannelse såvel teknisk som teoretisk må sigte på også at få de brede lags unge med i denne uddannelse, at dette ikke kan forbeholdes privilegerede samfundsklasser.

Det nedsatte udvalg fik i 1960 følgende kommissorium: at undersøge, hvorvidt og i bekræftende fald på hvilke punkter undervisningen efter den nye folkeskolelov og de nye læseplaner for folkeskolen har gjort ændringer af faglig og pædagogisk karakter i reglerne om uddannelsen påkrævet eller ønskelige, samt at fremkomme med indstilling om, hvorvidt den nye ungdomsskolelov måtte give anledning til ændringer i læreruddannelsen med henblik på undervisningen i ungdomsskolen.

Dette kommissorium må ses på baggrund af, at den nye skolelovs behov for den stærkere specialisering har gjort sig gældende, men samtidig har udvalget prøvet på at bevare den såkaldte helhedsuddannelse. Det kan siges at være noget af et dilemma, idet den nuværende helhedsuddannelse betyder, at den lærerstuderende skal gennemgå mellem 17 og 18 fag. Det er lykkedes at skabe en fælles uddannelse med hensyn til de elementære fag dansk, regning, gymnastik og samtidsorientering, medens der derudover skal vælges et speciale, der går på småbørnspædagogik, 8., 9. og 10. klasse og specialundervisning samt derudover to linjefag.

Flertalsindstillingen har nået at skabe en stærkere koncentring af det stof, der skal gennemgås, ligesom de metodiske og didaktiske emner har fået en fremtrædende plads i undervisningsprogrammet. Dette er i overensstemmelse med den moderne pædagogik, der understreger, at det er mere væsentligt at lære eleverne, hvordan man finder stoffet, hvordan man systematisk kan lære, end det er at give dem en række eksakte kundskaber, som måske er glemt, så snart eksamen er overstået.

Egentlig savner jeg i lovforslaget en bestemmelse om oprettelse af biblioteker ved seminarierne, således at de lærerstuderende kan få mulighed for at lære benyttelsen af dem i forhold til skolernes biblioteker med klassesæt m. v.

Stort set er det således ikke noget ringe arbejde, udvalget har udført, ganske særlig når vi ved, at der i Danmark findes 29 seminarier og 1 seminarium for småbørnslærerinder. Det er typisk, at 19 af disse seminarier er privatejede, og hvert møder med sit særpræg. Den tidligere undervisningsminister har engang erklæret, at forholdene er kaotiske, og seminarierector Tage Kampmann udtalte på det store skolemøde i Århus i august 1964, at hvert seminarium kører sit eget løb.

Ser vi i denne forbindelse på optagelsesmulighederne på seminarierne, må det erkendes, at forholdene er kaotiske. Det er under udvalgsarbejdet i denne vinter, bl. a. i forbindelse med lærermangelen, konstateret, at det er ulige lettere at komme ind på et seminarium i provinsen end i Københavnsområdet. Det er helt forkert, når optagelseskriteriet bliver, om der er plads, eller man siger: kom blot her, for her er rigelig plads. Det er et problem, der må løses på landsbasis og efter en nøje planlægning, der må betyde, at vore seminarier kommer til at køre frem efter en ensartet lovgivning, ikke for at ensrette, men for at skabe såvel ensartede optagelsesmuligheder som ensartede uddannelser. Optagelseskriteriet har altid været et problem, og dette problem løses heller ikke ved dette lovforslag. Selv videnskaben har endnu ikke fundet det kriterium, der kan sige, om et menneske egner sig for den pædagogiske gerning. En af de anker, der rettes mod såvel lovforslaget som betænkningen, er